

Til nr. 17-18 og nr. 22

Bestemmelserne svarer med redaktionelle ændringer i den i nr. 17 foreslåede affattelse af retsplejelovens § 368 til nr. 8-9 og nr. 13 i retsplejerådets lovudkast om ændringer med henblik på at nedbringe berammelsestiderne ved højesteret. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4., til retsplejerådets udtalelse, afsnit 3.1. samt til bemærkningerne til disse bestemmelser i retsplejerådets lovudkast.

Til nr. 19-20

Bestemmelserne svarer med redaktionelle ændringer til nr. 10-11 i retsplejerådets lovudkast om ændringer med henblik på at nedbringe berammelsestiderne ved højesteret. Der henvises til bemærkningerne til disse bestemmelser i retsplejerådets lovudkast.

Til nr. 21

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til nr. 12 i retsplejerådets lovudkast om ændringer med henblik på at nedbringe berammelsestiderne ved højesteret. Der henvises til afsnit 4 i retsplejerådets udtalelse og til bemærkningerne til rådets lovudkast.

Til nr. 23

Bestemmelsen indebærer, at der gennemføres en begrænsning i adgangen til at kære enstemmige kendelser og beslutninger, som landsretten afsiger under sagsforberedelsen og domsforhandlingen i 1. instans, eller som afsiges af landsretten efter § 378 og §§ 381-384 under behandlingen af en ankesag. Det skal i den forbindelse fremhæves, at den foreslåede bestemmelse ikke indebærer begrænsninger i adgangen til at kære kendelser og beslutninger, som ikke er enstemmige, men altså afsagt under dissens, ligesom muligheden for at inddrage afgørelser, der træffes under sagens behandling under en anke mod landsrettens dom, ikke begrænses ved lovforslaget, jfr. herved den formulering af § 368, stk. 3, som er foreslået ved lovforslagets § 1, nr. 17.

Den foreslåede ændring er medtaget i lovforslaget på baggrund af den henstilling, som højesteret er fremkommet med i forbindelse med høringen over retsplejerådets udtalelse. Den af højesteret foreslåede ændring indebærer, at man genindfører en del af de begrænsninger i kæreadgangen, som indtil den 1. januar 1980 fulgte af retsplejelovens § 435, stk. 3 (jfr. lov nr. 260 af 8. juni 1979), men ændringen inddrager også landsrettens 1. instans

sager under begrænsningerne. Samtidig skal det fremhæves, at ændringen alene angår afgørelser, som landsretten har truffet i enstemmighed.

Til nr. 25

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer og med de ændringer, der er nødvendige som følge af den ved lov nr. 226 af 6. juni 1985 gennemførte ændring af retsplejelovens § 449, til lovudkastet fra justitsministeriets retshjælpsudvalg (bilag 2 til lovforslaget). Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 3 og til retshjælpsudvalgets udtalelse.

Til nr. 27

Den foreslåede ændring, der svarer til nr. 5 i retsplejerådets lovudkast om behandling af sager om vekslers og checks m.v., er en konsekvens af de i lovforslagets nr. 28 foreslåede ændringer.

Til nr. 28

Bestemmelserne i § 501, stk. 3, nr. 1-3, svarer til de foreslåede ændringer under nr. 6 i retsplejerådets lovudkast om behandling af sager om vekslers og checks m.v. Reglerne indebærer, at de gældende bestemmelser i retsplejelovens kapitel 41 om hurtig retsforfølgning i forbindelse med ophævelsen af kapitel 41 overføres til retsplejelovens regler om tvangsfuldbyrdelse. Skyldneren vil således, medmindre der er tale om vekslers i forbrugerforhold og checks, der er benyttet til opnåelse af kredit i forbindelse med en forbrugeraftale, jfr. herom lovforslagets § 501, stk. 3, nr. 4, i lighed med reglerne i kapitel 41 i fogedretten som hovedregel være afskåret fra at fremsætte indsigelser vedrørende det retsforhold, der gav anledning til anvendelse af vekslers eller checken.

For så vidt angår bestemmelsen i § 501, stk. 3, nr. 3, har justitsministeriet fundet det rigtigst i lovtæksten at præcisere, at skyldneren, foruden de tilfælde der er nævnt i den tilsvarende bestemmelse i retsplejerådets lovudkast, vil kunne fremkomme med indsigelser i de tilfælde, hvor indsigelsen går ud på, at han ved underskrivelsen var under lavværgemål eller på grund af sindssygdom, åndssvaghed, forbigående sindsförvirring eller lignende tilstand manglede evnen til at handle fornuftsmæssigt.

Søges tvangsfuldbyrdelse gennemført på grundlag af en veksler, der er benyttet i forbindelse med en forbrugeraftale, eller en check, der er benyttet til opnåelse af kredit, i forbindelse med en sådan aftale, kan forbrugeren i medfør af den foreslåede